

Vergaderjaar 1987–1988

19522

Regelen inzake beroepen op het gebied van de individuele gezondheidszorg (Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg)

Nr. 8

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 12 april 1988

Het voorstel van Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2 vervalt het tweede lid en worden het derde en vierde lid vernummerd tot tweede en derde lid.

B

In artikel 4, tweede lid, wordt na de woorden «deze titel» ingevoegd: , een daarop gelijkende benaming.

C

Artikel 10, eerste lid, aanhef, komt te luiden: Onze Minister draagt zorg voor bekendmaking van:

D

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden de woorden «kunnen Onze Ministers» vervangen door: kan Onze Minister.
2. In het tweede lid, onder a en g, worden de woorden «Onze Ministers» vervangen door: Onze Minister.
3. In het derde lid worden de woorden «en twee personen aangewezen door elk van Onze Ministers» vervangen door: en een persoon, aangewezen door Onze Minister.
4. Het vierde lid komt te luiden:
  4. De in het tweede lid, onder g, bedoelde goedkeuring kan slechts onthouden worden wegens strijd met de wet of het algemeen belang. Onze Minister beslist binnen drie maanden na ontvangst van de beoogde voorziening. De beslissing waarbij de goedkeuring wordt geweigerd is met redenen omkleed. Onze Minister kan de beslissing éénmaal, voor ten hoogste drie maanden, verdagen; hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan de betrokken organisatie. De voorziening waaromtrent Onze Minister

binnen de in de tweede volzin genoemde termijn geen beslissing of geen besluit tot verdaging, dan wel vóór de afloop van de termijn waarvoor de beslissing is verdaagd, geen beslissing heeft genomen, wordt aangemerkt als een door Onze Minister goedgekeurde voorziening.

5. Het vijfde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef worden de woorden «door hen» vervangen door: door hem.

b. In de aanhef en in onderdeel b worden de woorden «Onze Ministers» vervangen door: Onze Minister.

6. In het zevende lid, onder a, worden de woorden «Onze Ministers» vervangen door: Onze Minister.

E

De eerste volzin van artikel 15 komt te luiden:

Voor beroepen waarop een register betrekking heeft kunnen, voor zover daarvoor geen door Onze Minister krachtens artikel 13, eerste lid, gegeven voorziening geldt, bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent de aanwijzing van specialismen, de erkenning van personen als specialist en het aan specialismen verbinden van wettelijk erkende titels.

F

In artikel 16, tweede lid, wordt na de woorden «deze titel» ingevoegd: of een daarop gelijkende benaming.

G

In artikel 17 worden de woorden «artikel 32, tweede lid» vervangen door «artikel 18, eerste lid» en wordt «Stb. 1960, 559» vervangen door: Stb. 1986, 414.

H

In de artikelen 19 en 21 worden de woorden «artikel 32, tweede lid» vervangen door: artikel 18, eerste lid.

I

In artikel 22 worden de woorden «handelingen op het gebied van de artseneerbereidkunst in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening» vervangen door: handelingen op het gebied van de artseneerbereidkunst.

J

In de artikelen 23, 25, 27, eerste lid, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45 en 47 worden de woorden na «ingeschreven,» vervangen door: wordt vereist het bezit van een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene voldoet aan de daartoe bij algemene maatregel van bestuur gestelde opleidingseisen.

K

In artikel 26 worden de woorden «het toepassen van psychologische behandelingsmethoden» vervangen door: het toepassen van bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen psychologische behandelingsmethoden.

L

In artikel 27, tweede lid, worden de woorden «een getuigschrift van een in het eerste lid bedoelde opleiding» vervangen door: een getuigschrift als bedoeld in het eerste lid.

M

Artikel 48 vervalt.

N

Artikel 51, eerste en tweede lid, komt te luiden:

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen ter bevordering van een goede uitoefening van individuele gezondheidszorg regelen worden gesteld ten aanzien van de opleiding tot een bij de maatregel aangewezen beroep.

2. Indien toepassing wordt gegeven aan het eerste lid, wordt tevens bij de maatregel het gebied van deskundigheid omschreven van personen die voldoen aan de krachtens het eerste lid gestelde regelen.

O

In artikel 55, eerste lid, onder b, worden de woorden «in gevallen waarin zulks redelijkerwijs nodig is, afdoende is verzekerd» vervangen door: afdoende is verzekerd, in gevallen waarin zulks redelijkerwijs nodig is.

P

In artikel 60, eerste lid, vervallen de woorden «die aan door Onze Minister te stellen eisen voldoet».

Q

In artikel 62, tweede lid, wordt onder het woord «apotheker» toegevoegd: klinisch psycholoog.

R

In artikel 63, tweede lid, worden de woorden «voor de toepassing van de aanhef van het eerste lid en de toepassing van artikel 84, tweede lid» vervangen door: voor de toepassing van de aanhef van het eerste lid en van artikel 84, tweede lid.

S

Artikel 67 vervalt.

T

In artikel 70, vierde lid, wordt na de derde volzin een nieuwe volzin ingevoegd, luidende:

Hun wordt in ieder geval ontslag verleend met het bereiken van de zeventigjarige leeftijd.

U

In artikel 72, derde lid, vervallen de woorden «in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening,» en worden de woorden «het regionale

tuchtcollege» vervangen door «het tuchtcollege» en wordt na de woorden «artikel 70, tweede lid,» toegevoegd: onderscheidenlijk artikel 71, tweede lid,.

V

In artikel 77, tweede lid, wordt in de eerste volzin na het woord «voorzitter» ingevoegd «, een ander lid of plaatsvervangend lid dat met toepassing van artikel 81, eerste lid, tweede volzin, vooronderzoek verricht,» en worden in de tweede volzin de woorden «de betrokken voorzitter of secretaris» vervangen door: de betrokkene.

W

Artikel 80 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onder b, komt te luiden:
  - b. degene die aan degene over wie wordt geklaagd, een opdracht heeft verstrekt;
2. Onder schrapping van het vierde en vijfde lid en vernummering van het derde lid tot vijfde lid worden na het tweede lid twee nieuwe leden ingevoegd, luidende:
  3. De inhoud van het klaagschrift moet voldoen aan de daaromtrent bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.
  4. De bevoegdheid tot het indienen van een klaagschrift vervalt door verjaring in tien jaren. De termijn van verjaring vangt aan op de dag na die waarop het desbetreffende handelen of nalaten is geschied.
3. De tweede volzin van het zesde lid vervalt.
4. In de eerste volzin van het zevende lid worden de woorden «De klager, degene over wie is geklaagd, en de in het vierde lid bedoelde regionale inspecteur» vervangen door: De klager en degene over wie is geklaagd.

X

Artikel 81 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
  1. Na verzending van het afschrift, bedoeld in artikel 80, vijfde lid, gelast de voorzitter van het regionale tuchtcollege een vooronderzoek. De voorzitter draagt het vooronderzoek op aan een of meer leden of plaatsvervangende leden of aan de secretaris of plaatsvervangend secretaris van het regionale tuchtcollege.
  2. In het tweede lid vervalt de tweede volzin en wordt in de derde volzin (oud) het woord «Hij» vervangen door: Degene die door de voorzitter op grond van het eerste lid is aangewezen om het vooronderzoek te verrichten. In de vierde volzin (oud) van het tweede lid worden de woorden «met dien verstande dat de oproeping en het verzoek tot dagvaarding uitgaan van de voorzitter» vervangen door: met dien verstande dat de oproeping, het verzoek tot dagvaarding en het doen afleggen van de eed of belofte geschieden door degene die het vooronderzoek verricht.
  3. In de eerste en de tweede volzin van het derde lid worden de woorden «de voorzitter» vervangen door: degene die het vooronderzoek verricht.
  4. De eerste volzin van het vierde lid komt te luiden:
    4. Indien tijdens het vooronderzoek blijkt dat de klacht afkomstig is van een tot klagen niet bevoegde, dat het klaagschrift niet voldoet aan de krachtens artikel 80, derde lid, gestelde eisen, dat de klacht kennelijk ongegrond is of dat de klacht van onvoldoende gewicht is, kan het college op voorstel van degene die het vooronderzoek heeft verricht, zonder verder onderzoek, in raadkamer, een eindbeslissing geven, welke in het eerste en tweede geval tot het niet-ontvankelijk verklaren van

klager en in het derde en vierde geval tot het afwijzen van de klacht strekt.

5. In het vijfde lid worden de woorden «sluit de voorzitter het vooronderzoek» vervangen door: wordt het vooronderzoek gesloten.

6. In het zesde lid worden in de eerste volzin de woorden «de voorzitter» vervangen door «degene die het vooronderzoek heeft verricht» en worden in de derde volzin de woorden «De voorzitter sluit het aanvullend onderzoek» vervangen door: Het aanvullend onderzoek wordt gesloten.

7. Na het zesde lid wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

7. Een lid of plaatsvervangend lid van het tuchtcollege, dat met toepassing van het eerste lid, tweede volzin, een vooronderzoek in een zaak heeft verricht, neemt, op straffe van nietigheid, geen deel aan de behandeling van die zaak op de terechtzitting.

Y

Artikel 82 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en tweede lid worden de woorden «De klager, degene over wie is geklaagd, en de betrokken regionale inspecteur» vervangen door: De klager en degene over wie is geklaagd.

2. In de eerste volzin van het tweede lid vervalt de zinsnede die begint met de woorden «, met dien verstande» en eindigt met de woorden «tenzij deze arts, advocaat of procureur is».

Z

Artikel 83, derde lid, komt te luiden:

3. De voorzitter van het college doet de getuigen de eed of belofte afleggen dat zij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zullen zeggen. De deskundigen zijn gehouden hun taak onpartijdig en naar beste weten te verrichten.

AA

In artikel 87 vervalt het tweede lid en wordt het derde lid vernummerd tot tweede lid.

BB

Artikel 88 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onder a, komt te luiden:

a. de klager, voor zover zijn klacht is afgewezen, of voor zover hij niet-ontvankelijk is verklaard;

2. Het zevende lid komt te luiden:

7. Artikel 80, zesde tot en met negende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Het achtste lid vervalt.

CC

Artikel 89 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden in de eerste volzin de woorden «op voorstel van de voorzitter» vervangen door: op voorstel van degene die het vooronderzoek heeft verricht. In de laatste volzin van het eerste lid wordt het woord «instellen» vervangen door: gelasten.

2. In het tweede lid worden de woorden «81, zesde lid» vervangen door: 81, zesde en zevende lid.

DD

Artikel 96, zesde lid, komt te luiden:

6. Artikel 77 is van overeenkomstige toepassing.

EE

Artikel 97 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Na verzending van het afschrift, bedoeld in het tweede lid, gelast de voorzitter een vooronderzoek, dat zich mede kan uitstrekken tot andere dan in de voordracht vermelde feiten en omstandigheden. De voorzitter draagt het vooronderzoek op aan een of meer leden of plaatsvervangende leden of aan de secretaris of plaatsvervangende secretaris van het college. Degene die het vooronderzoek verricht stelt degene op wie de voordracht betrekking heeft, en de inspecteur die de voordracht heeft gedaan, in de gelegenheid door hem te worden gehoord. Hij kan voorts getuigen en deskundigen horen; ten aanzien van de getuigen en deskundigen is artikel 83 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de oproeping, het verzoek tot dagvaarding en het doen afleggen van de eed of belofte geschieden door degene die het vooronderzoek verricht. Van de uitkomsten van het vooronderzoek wordt aan de inspecteur mededeling gedaan voordat de zaak ter rechtszitting in behandeling wordt genomen. Artikel 81, derde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. In het vijfde lid vervallen de woorden «door de voorzitter».

3. In het achtste lid worden in de eerste volzin de woorden «de voorzitter» vervangen door: een of meer leden of plaatsvervangende leden, de secretaris of de plaatsvervangende secretaris. In de laatste volzin worden de woorden «De voorzitter sluit het aanvullende vooronderzoek» vervangen door: Het aanvullende vooronderzoek wordt gesloten.

4. In het tiende lid wordt aan het eind van de eerste volzin toegevoegd «tenzij degene op wie de voordracht betrekking heeft schriftelijk heeft verklaard voortzetting van de behandeling te verlangen» en wordt na de laatste volzin toegevoegd: Indien degene op wie de voordracht betrekking heeft, overlijdt, wordt de behandeling van de zaak gestaakt.

FF

Artikel 98 wordt als volgt gewijzigd:

Het derde lid komt te luiden:

1. De artikelen 88, tweede tot en met zesde lid, en 97, derde en tiende lid, zijn van overeenkomstige toepassing. In geval van intrekking van een ingesteld beroep door degene op wie de voordracht betrekking heeft, wordt de behandeling in beroep gestaakt, tenzij het college zijn onderzoek van de zaak ter rechtszitting reeds heeft beëindigd.

2. In het vierde lid worden in de eerste volzin de woorden «op voorstel van de voorzitter» vervangen door «op voorstel van degene die het vooronderzoek heeft verricht» en wordt in de laatste volzin het woord «instellen» vervangen door: gelasten.

GG

In artikel 101, derde lid, worden de woorden «Ieder is verplicht» vervangen door: Onverminderd het bepaalde in artikel 102, is een ieder verplicht.

HH

In artikel 105, tweede lid, wordt na de tweede volzin een volzin ingevoegd, luidende:

Gelijktijdig met de bekendmaking in de Nederlandse Staatscourant wordt het ontwerp aan de beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd.

In artikel 109, derde lid, worden de woorden «degene die een krachtens artikel 51 geregelde opleiding heeft afgesloten» vervangen door: degene die voldoet aan de krachtens artikel 51, eerste lid, gestelde regelen, en worden de woorden «het bij artikel 51, tweede lid, bepaalde» vervangen door: het krachtens artikel 51, tweede lid, bepaalde.

JJ

Artikel 118 wordt als volgt gewijzigd:

1. De aanhef van het eerste lid komt te luiden:

Ten aanzien van degenen die de bevoegdheid hadden verkregen of waren toegelaten tot de uitoefening van een in het vierde lid genoemd beroep, dan wel een ander in het vijfde lid genoemd beroep reeds uitoefenden, dan wel de bevoegdheid hadden verkregen tot het voeren van de titel van verpleegkundige vóór het tijdstip waarop artikel 3, eerste lid, ten aanzien van het desbetreffende beroep in werking is getreden, blijven gedurende zes maanden na dat tijdstip en, indien binnen dat tijdstip overeenkomstig het bij en krachtens artikel 6 bepaalde een aanvraag voor inschrijving in het desbetreffende register is ingediend, ook nadien totdat op hun aanvraag onherroepelijk is beslist, buiten toepassing:

2. Onder vernummering van het tweede tot en met vijfde lid tot derde tot en met zesde lid wordt na het eerste lid een nieuw lid toegevoegd, luidende:

2. Ingeval een aanvraag als bedoeld in het eerste lid wordt ingediend na het verstrijken van de in dat lid bedoelde termijn, is, indien voor deze vertraging een aannemelijke oorzaak aanwezig is en de aanvraag is ingediend binnen twee maanden nadat de oorzaak heeft opgehouden te werken, vanaf de datum van indiening van de aanvraag het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

3. In het derde lid (nieuw) worden de woorden «worden voor de toepassing van artikel 109 met die personen gelijkgesteld» vervangen door: worden voor de toepassing van artikel 109 gelijkgesteld met degenen die in het desbetreffende register ingeschreven staan.

KK

Artikel 120 komt te luiden:

Artikel 120

1. Degenen die een in artikel 118, vijfde lid, genoemd beroep hebben uitgeoefend gedurende een aaneengesloten periode van tenminste zes maanden in het tijdvak van vijf jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip waarop artikel 3, eerste lid, ten aanzien van het desbetreffende beroep in werking is getreden en die niet voldoen aan de ter zake van de genoten opleiding bij of krachtens hoofdstuk III voor inschrijving in het desbetreffende register gestelde eisen, wordt inschrijving in dat register deswege niet geweigerd indien de aanvraag is ingediend overeenkomstig artikel 118, eerste of tweede lid, en Onze Minister heeft verklaard dat hun verworven vakbekwaamheid geacht kan worden gelijkwaardig of nagenoeg gelijkwaardig te zijn aan de vakbekwaamheid welke uit het voldoen aan vorenbedoelde eisen kan worden afgeleid.

2. De beoordeling of de vakbekwaamheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid geacht kan worden gelijkwaardig of nagenoeg gelijkwaardig te zijn aan die welke mag worden afgeleid uit het voldoen aan de ter zake van de genoten opleiding tot het desbetreffende beroep bij of krachtens hoofdstuk III gestelde eisen, geschiedt aan de hand van het bezit van door Onze Minister aangewezen getuigschriften, door het afnemen van

een proef, of, ter beoordeling van Onze Minister, op andere wijze, eventueel nadat de betrokkene gelegenheid is gelaten tot het volgen van aanvullende opleiding.

LL

Artikel 121 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef worden de woorden «degenen die de opleiding tot een beroep, geregeld krachtens het eerste lid van dat, hebben afgesloten» vervangen door: degenen die voldoen aan de krachtens artikel 51, eerste lid, ten aanzien van de opleiding tot een bepaald beroep gestelde regelen.

2. In onderdeel a wordt «artikel 41» vervangen door: artikel 51.

MM

Artikel 130 wordt vernummerd tot artikel 141b en komt te luiden:

Artikel 141b

De Wet tandheelkundige inrichtingen 1986 (Stb. 365) wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt in de omschrijving van «tandheelkundige inrichting» na het woord «verschaft» ingevoegd, bestaande uit het verrichten van handelingen, aangegeven in artikel 53 dan wel krachtens artikel 54, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg,. Voorts worden in die omschrijving de woorden «een niet tot uitoefening van tandheelkunst bevoegde» vervangen door: een persoon die geen tandarts of arts is.

B

In artikel 1, tweede lid, onder a, worden de woorden «tot de uitoefening van tandheelkunst bevoegden» vervangen door: tandartsen of artsen.

C

In artikel 3, eerste lid, vervallen de woorden «en bevoegdheden» en worden de woorden «tot uitoefening van tandheelkunst bevoegden» vervangen door: tandartsen en artsen.

D

In de aanhef van artikel 9 en in artikel 10, tweede lid, worden de woorden «een ieder die bevoegd is tot uitoefening van tandheelkunst» vervangen door: een tandarts of arts. In artikel 9, onder b, worden de woorden «personen die bevoegd zijn tot uitoefening van tandheelkunst» vervangen door: tandartsen of artsen.

E

In artikel 11 worden de woorden «tot uitoefening van tandheelkunst bevoegde» vervangen door: tandarts of arts.

F

In artikel 13, tweede lid, onder c, vervalt de komma achter het woord «werkzame» en worden de woorden «niet tot uitoefening van tandheelkunst

bevoegde personen» vervangen door: personen die geen tandarts of arts zijn. In onderdeel e van het tweede lid worden de woorden «de tot uitoefening van tandheelkunst bevoegden» vervangen door: de tandartsen en de artsen.

NN

In artikel 131 wordt onderdeel A, onder 3, als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel c worden de woorden «behorende tot de in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg aangegeven categorieën» vervangen door: behorende tot de categorieën die zijn aangegeven in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg dan wel tot de categorieën ten aanzien waarvan toepassing is gegeven aan artikel 51, eerste lid, van die wet.

2. Na onderdeel d wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een punt-komma, een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

e. personen, door de Nationale Raad te benoemen op aanbeveling van door hem aangewezen representatieve organisaties die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen.

OO

Artikel 135 wordt vernummerd tot artikel 141a. In dit artikel wordt «Stb. 1964, 392» vervangen door: Stb. 1986, 347.

PP

Artikel 139 wordt vernummerd tot artikel 141c. In dit artikel wordt «Stb. 1977, 449» vervangen door: Stb. 1986, 386.

QQ

In artikel 141 wordt het woord «burgeroorlogsslachtoffers» vervangen door: burger-oorlogsslachtoffers.

RR

Na artikel 141c wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 141d

In artikel 22, derde lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945 (Stb. 1986, 557) wordt de term «geneeskundigen» vervangen door: artsen.

SS

Artikel 143 komt te luiden:

Artikel 143

In artikel 15, derde lid, van de Wet op de noodwachten (Stb. 1971, 61) wordt de term «geneeskundigen» vervangen door: artsen.

TT

Artikel 147 komt te luiden:

Artikel 147

Artikel 19, tweede lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs wordt vervangen door:

2. Het Academisch Statuut regelt de vereisten voor het verkrijgen van de hoedanigheid van dierenarts.

UU

De eerste volzin van artikel 152 komt te luiden:

In de artikelen 28, eerste lid, 29, zevende lid, 30, eerste en vierde lid, onder c, en 44, eerste lid, onder c en e, van de Ziektewet (Stb. 1987, 88) worden de termen «geneeskundige» en «geneesheer» vervangen door: arts.

VV

Na artikel 154 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 154a

In artikel 26, eerste lid, onder g, van de Werkloosheidswet (Stb. 1987, 93) wordt de term «geneeskundige» vervangen door: arts.

WW

Na artikel 157 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 157a

In artikel 53, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) wordt de term «geneeskundigen» vervangen door: artsen.

XX

Na artikel 157a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 157b

Artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) wordt vervangen door:

g. de diensten door beoefenaren van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de diensten door psychologen en door tandtechnici; de leveringen van tandprothesen; het vervoer van zieken of gewonden met ambulance-automobielen;.

TOELICHTING

Onderdeel A

Zoals in antwoord op een vraag van de leden van de fracties van de P.v.d.A. en de R.P.F. is opgemerkt in hoofdstuk 6 van de memorie van antwoord, is besloten dat de Minister van Onderwijs en Wetenschappen

niet langer verantwoordelijkheid draagt voor specialistische opleidingen als bedoeld in het onderhavige wetsvoorstel. Deze beslissing brengt met zich dat in de artikelen 13 en 15 de woorden «Onze Ministers» steeds vervangen dienen te worden door «Onze Minister». Nu het begrip «Onze Ministers» in hoofdstuk II uitsluitend werd gehanteerd in voornoemde artikelen, kan de in artikel 2, tweede lid, opgenomen begripsbepaling vervallen.

Onderdeel B

Voor een toelichting op de wijziging van artikel 4, tweede lid, zij verwezen naar het antwoord op een opmerking van de leden van de C.D.A.-fractie, opgenomen bij artikel 4 in de memorie van antwoord.

Onderdeel C

De onderhavige wijziging van artikel 10 is overeenkomstig de in het voorlopig verslag opgenomen suggestie van de leden van de P.v.d.A.-fractie ten aanzien van dat artikel.

Onderdelen D en E

Voor een toelichting op de wijziging van de artikelen 13 en 15 verwijzen wij in de eerste plaats naar hetgeen is opgemerkt in de toelichting bij onderdeel A.

Artikel 13, derde lid, wordt voorts gewijzigd in die zin dat door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur niet meer dan één persoon wordt aangewezen als adviserend lid in het hier bedoelde orgaan. Bij nader inzien wordt er onvoldoende reden aanwezig geacht, mede in aanmerking genomen de personeelsinkrimping bij de rijksoverheid, om twee personen aan te wijzen voor het adviserend lidmaatschap.

Tenslotte wordt door de wijziging van artikel 15 een omissie ongedaan gemaakt. Het is de bedoeling dat, indien voor een deelgebied van de uitoefening van een bepaald beroep een krachtens artikel 13, eerste lid, gegeven voorziening geldt, de minister alleen voor een dergelijk deelgebied niet de in artikel 15 bedoelde regels kan stellen, doch wél voor andere deelgebieden van het betrokken beroep. De formulering van artikel 15 was hiermee niet in overeenstemming en is derhalve aangepast.

Onderdeel F

De wijziging van artikel 16, tweede lid, is analoog aan de wijziging van artikel 4, tweede lid (zie onderdeel B).

Onderdeel I

Volgens artikel 22 van het wetsvoorstel is het deskundigheidsterrein van de apotheker beperkt tot de artseneijbereidkunst in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening. In die wet wordt onder artseneijbereidkunst verstaan het bereiden en het afleveren van geneesmiddelen. Het deskundigheidsterrein van de apotheker is evenwel in de praktijk niet tot die werkzaamheden beperkt. De EG-richtlijn 85/432/EEG (Pb. EG L 253) inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde werkzaamheden op farmaceutisch gebied gaat er van uit (artikel 1, tweede lid) dat een apotheker in beginsel op grond van zijn opleiding een aantal categorieën van werkzaamheden mag verrichten. Onder meer worden genoemd de vervaardiging en bereiding van en de laboratoriumcontrole op geneesmiddelen, de bewaring en distributie van geneesmiddelen in apotheken en ziekenhuizen en het geven van voorlichting en advies omtrent geneesmiddelen. Gezien het vorenstaande

verdient het aanbeveling de beperkende zinsnede in artikel 22 «in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening» te schrappen.

Onderdeel J

Bij of krachtens hoofdstuk III van het aan de Tweede Kamer aangeboden wetsvoorstel worden voor alle beroepen waarvoor een register wordt ingesteld opleidingseisen gesteld, waaraan de betrokkene moet voldoen alvorens in het desbetreffende register te kunnen worden ingeschreven. Ook voor beroepen die niet onder het registratiestelsel worden gebracht, kunnen, krachtens het bepaalde in artikel 51, opgenomen in voornoemd hoofdstuk, regelen ten aanzien van de opleidingen worden gesteld. Wat betreft de opleidingen tot de in dit hoofdstuk genoemde beroepen die ressorteren onder de onderwijswetgeving, wordt in het wetsvoorstel volstaan met het aanwijzen van de in het kader van deze wetgeving afgegeven getuigschriften, welke de houder aanspraak geven op inschrijving in een register, mits vanzelfsprekend ook aan de overige voorwaarden voor inschrijving is voldaan. Het betreft hier de opleidingen tot arts, tandarts, apotheker, fysiotherapeut, diëtist, logopedist en ergotherapeut.

In de in de beleidsnota «Hoger onderwijs: autonomie en kwaliteit» (HOAK) van 16 oktober 1985 (Kamerstukken II 1985-86, 19 253, nrs. 1-2) van de Minister van Onderwijs en Wetenschappen neergelegde visie op de toekomstige taken van de overheid op het gebied van de inrichting van het wetenschappelijk onderwijs, de open universiteit en het hoger beroepsonderwijs, zullen evenwel krachtens de onderwijswetgeving in de toekomst beduidend minder voorschriften gesteld gaan worden aan de inhoud van de afzonderlijke opleidingen dan thans het geval is. De opleidingsinstellingen krijgen daarbij een grotere vrijheid om naar eigen inzichten de opleidingen te programmeren en inhoud te geven. Ten aanzien van beroepen waarvoor evenwel aan het belang van een goede uitoefening van de individuele gezondheidszorg ontleende eisen van bekwaamheid dienen te blijven te bestaan, laat de HOAK-visie de ruimte om van overheidswege zodanige eisen te (blijven) stellen. Het behoort daarbij tot de verantwoordelijkheid van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur om er zorg voor te dragen dat deze specifieke, op het volksgezondheidsbelang gerichte eisen worden geformuleerd en in de beroepenwetgeving worden opgenomen.

Aangezien de in de HOAK-nota neergelegde beleidsvoornemens tijdens de vergadering van de vaste Commissie voor Onderwijs en Wetenschappen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 27 oktober 1986 (Handelingen II UCV 1986/87, nr. 13) op hoofdpunten werden ondersteund en ook op instemming van het onderwijsveld lijken te kunnen rekenen, is het naar ons oordeel aangewezen om in het onderhavige wetsvoorstel reeds rekening te houden met de taken die bij uitvoering van deze beleidsvoornemens naar het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zullen overgaan. Bij een dergelijke uitvoering wordt, zoals is aangekondigd in de HOAK-nota, het in de Wet op het hoger beroepsonderwijs (WHBO) voorziene HBO-statuut, waarin krachtens artikel 19 van de WHBO per studierichting voorschriften omtrent de inrichting en inhoud van de examens dienen te worden vastgelegd, niet ingevoerd. In dit licht bezien kan ten aanzien van de artikelen van het onderhavige wetsvoorstel die de onder de WHBO ressorterende opleidingen betreffen, niet langer worden volstaan met het aanwijzen van de in het kader van deze wetgeving gegeven opleidingen, doch dient daarnaast in deze artikelen de mogelijkheid te worden geopend om, met het oog op een goede voorbereiding op de uitoefening van de individuele gezondheidszorg, waar nodig inhoudelijke eisen ter zake van deze opleidingen te stellen. Met de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 29, 35, 39 en 41, welke respectievelijk de opleidingen tot het beroep van fysiotherapeut, diëtist, logopedist en ergotherapeut betreffen, wordt in deze mogelijkheid voorzien.

De artikelen 17, 19 en 21, welke respectievelijk de opleidingen tot het beroep van arts, tandarts en apotheker betreffen, behoeven vooralsnog geen aanpassing. Wanneer in het kader van de uitvoering van de HOAK-nota de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, waarnaar in bedoelde artikelen wordt verwezen, wordt vervangen, zullen evenwel ook deze artikelen gewijzigd dienen te worden.

Wat betreft voornoemde wijziging van de artikelen 29, 35, 39 en 41 kan voor de goede orde nog worden opgemerkt dat de formulering van de desbetreffende artikelen zo is gekozen dat niet het misverstand kan ontstaan dat bij algemene maatregel van bestuur regelingen van de opleidingsprogramma's van de onderwijsinstellingen zullen worden gegeven. Dergelijke regelingen zouden zich immers niet verdragen met de in de HOAK-nota aangekondigde programmeervrijheid van deze instellingen. Beoogd is om krachtens de voornoemde artikelen eisen te kunnen stellen waaraan degenen die in een bepaald register wensen te worden ingeschreven, ter zake van de opleiding moeten voldoen. Deze opleidingsregelingen zullen zich daarbij beperken tot het vaststellen van die opleidingseisen die, met het oog op het volksgezondheidsbelang, noodzakelijk moeten worden geacht. Zoals is aangekondigd in de HOAK-nota, zal daarbij in het kader van de (thans in voorbereiding zijnde) onderwijswetgeving op dit punt geregeld worden dat het onderwijsaanbod van de onderwijsinstellingen er tenminste in voorziet dat de studenten in de gelegenheid worden gesteld aan deze krachtens de wet gestelde opleidingseisen te voldoen.

In verband met het vorenstaande en met het oog op de eenheid in formulering, wordt tevens voorgesteld om de redactie van de artikelen 23, 25, 27, 31, 33, 37, 43, 45 en 47 in overeenstemming te brengen met die van de voornoemde artikelen. Ook artikel 51 is in het licht van de vorenstaande overwegingen herzien. Wat betreft dit artikel zij er in dit verband nog op gewezen dat, in het geval dat de voornoemde ontwikkelingen op het gebied van de onderwijswetgeving er toe leiden dat de onder deze wetgeving ressorterende opleidingen tot beroepen in de individuele gezondheidszorg die niet onder het stelsel van constitutieve registratie en titelbescherming worden gebracht een uit een oogpunt van volksgezondheid onvoldoende regeling krijgen, krachtens dit artikel ten aanzien van deze opleidingen, alsmede ten aanzien van de deskundigheidsomschrijvingen van de desbetreffende beroepsbeoefenaren, regelen kunnen worden gesteld. Als voorbeeld kan hier de opleiding tot het beroep van apothekers-assistent gelden, welke opleiding vooralsnog in het kader van de onderwijswetgeving op voldoende wijze is geregeld.

Onderdeel K

Overeenkomstig het interim-advies van de Nationale Raad voor de Volksgezondheid wordt voorgesteld om de psychologische behandelingsmethoden waarvan de toepassing tot het deskundigheidsterrein van de klinisch psycholoog kan worden gerekend, bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen.

Onderdeel L

De wijziging van het tweede lid van artikel 27 houdt verband met de gewijzigde formulering van het eerste lid van dat artikel.

Onderdeel M

Voor een toelichting op het schrappen van artikel 48 wordt verwezen naar hetgeen in de memorie van antwoord ten aanzien van dat artikel is gesteld.

Onderdeel N

Voor een toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de laatste alinea van de toelichting bij onderdeel J.

Onderdeel O

Met de wijziging van artikel 55, eerste lid, onder b, is door een wijziging in de volgorde van de woorden van dit onderdeel beoogd duidelijker tot uitdrukking te brengen dat een of meer van de drie in dit onderdeel beschreven varianten van supervisie niet in alle gevallen waarin degenen die bevoegd zijn tot het verrichten van voorbehouden handelingen anderen bij die handelingen betrekken, moeten worden toegepast. Slechts indien de aard van de situatie zulks noodzakelijk maakt («in gevallen waarin zulks redelijkerwijs nodig is»), brengt de bepaling met zich dat supervisie in de beschreven vormen dient te worden verricht door de bevoegde ten aanzien van het handelen van de medewerker. Verwezen wordt naar hoofdstuk 8, § 2, blz. 44, van de memorie van toelichting en naar hoofdstuk 8 van de memorie van antwoord.

Onderdeel P

Nadere overweging heeft tot de conclusie geleid dat het strikt genomen niet nodig is dat bij ministeriële regeling eisen worden gesteld ten aanzien van de in artikel 60, eerste lid, bedoelde verklaring, afgegeven door een lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap.

Onderdeel Q

Door de wijziging van artikel 62, tweede lid, worden ook personen die zijn ingeschreven als klinisch psycholoog onder de werkingssfeer van het publiekrechtelijk tuchtrecht gebracht. In dit verband wordt verwezen naar het antwoord op vragen ter zake van de leden van de fracties van het C.D.A. en de P.v.d.A. in hoofdstuk 7 van de memorie van antwoord.

Onderdeel S

De regeling op het stuk van de verjaring van tuchtzaken, in artikel 67 van het wetsvoorstel, koppelt de verjaringstermijn aan de bevoegdheid van het tuchtcollege tot berechting. Een opmerking ter zake in het door de voorzitters van de tuchtcolleges aan de vaste Commissie voor de Volksgezondheid van de Tweede Kamer gezonden commentaar op het wetsvoorstel heeft ons ertoe gebracht de regeling op het stuk van de verjaring te wijzigen in die zin dat de verjaringstermijn wordt gekoppeld aan de bevoegdheid tot het indienen van een klaagschrift. De regeling, zoals vervat in artikel 67, heeft immers het bezwaar dat zij ertoe kan leiden dat een tuchtcollege de behandeling van een klacht moet staken omdat de verjaringstermijn inmiddels is verstreken of dat in verband met die termijn de behandeling van een zaak niet in beroep kan worden aangevangen of afgerond.

De bepaling die in de hierbedoelde wijziging voorziet is om systematische redenen opgenomen in artikel 80 (zie vierde lid, nieuw). Artikel 67 komt daardoor te vervallen.

Onderdeel T

De wijziging betreffende opneming van een nieuwe volzin in artikel 70, vierde lid, houdt in dat ook de leden en plaatsvervangende leden van de regionale tuchtcolleges die geen voorzitter of plaatsvervangend voorzitter zijn, in ieder geval met het bereiken van de zeventigjarige leeftijd worden

ontslagen. In verband met de vantoepassingverklaring van artikel 70, vierde lid, in de artikelen 71, derde lid, en 96, derde lid, heeft deze wijziging dezelfde inhoud ten aanzien van zodanige leden en plaatsvervangende leden van het centrale college en het college van medisch toezicht. Voor de motivering van de onderhavige wijziging wordt verwezen naar de beschouwing bij artikel 70 in de memorie van antwoord.

Onderdeel U

Voor wat betreft het schrappen van de woorden «in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening» wordt verwezen naar de wijziging in onderdeel I en de toelichting daarbij.

Bij nader inzien lijkt het van belang dat, indien degene over wie is geklaagd een arts is die mede bevoegd is de artsnijbereidkunst uit te oefenen, in geval van beroep ook in het centrale tuchtcollege tenminste één der aan leden-beroepsgenoten toegewezen plaatsen wordt ingenomen door een arts die zelf ook vorenomschreven bevoegdheid bezit. Het derde lid van artikel 72 is daarom in deze zin gewijzigd.

Onderdeel V

De wijziging van artikel 77, tweede lid, houdt, evenals de wijzigingen van de artikelen 81, 89, 97, vierde, vijfde en achtste lid, en 98, vierde lid, verband met de beschouwing, opgenomen in hoofdstuk 11, § 6, van de memorie van antwoord, inzake consequenties van de jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden inzake artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Onderdeel W

Door de wijziging van artikel 80, eerste lid, onder b, wordt een omissie in de opsomming van categorieën van klachtgerechtigden ongedaan gemaakt. Aangezien ten aanzien van geen van de in het wetsvoorstel opgenomen paramedische beroepen tuchtrecht wordt voorgesteld, heeft het geen zin bij de opsomming van klachtgerechtigden klachtrecht toe te kennen aan degenen die aan bedoelde paramedische beroepsbeoefenaren een «voorschrift» als bedoeld in de artikelen betreffende paramedici hebben afgegeven.

Artikel 80, derde lid, (nieuw), strekt ertoe om bij algemene maatregel van bestuur voorschriften te doen stellen ten aanzien van de inhoud van het klaagschrift. Zodanige voorschriften worden ook reeds gesteld in de artikelen 19 en 20 van het geldende Medisch Tuchtreglement; verwezen wordt voorts naar de desbetreffende bepalingen in de Wet Nationale ombudsman, zoals deze in artikel 12, tweede lid, zijn gegeven. Het ligt in het voornemen ten aanzien van de volgende punten bepalingen op te nemen:

- het klaagschrift dient naam en adres van de klager te bevatten en dient door hem te zijn ondertekend;
- het klaagschrift dient te bevatten: een omschrijving van de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, mededeling wie zich aldus heeft gedragen, vermelding van het tijdstip waarop de gedraging heeft plaatsgevonden en een weergave van de overige relevante feiten en omstandigheden;
- het klaagschrift dient de reden te bevatten waarom de klager meent bezwaar te moeten maken tegen de gedraging;
- indien geklaagd wordt door een rechtstreeks belanghebbende dient het klaagschrift een duidelijke aanduiding van het belang te bevatten dat de klager bij het onderwerp van de klacht heeft;

- indien geklaagd wordt door een inspecteur van de volksgezondheid wie de aangelegenheid uit hoofde van de hem toevertrouwde belangen aangaat, dient het klaagschrift deze hoedanigheid van de klager te vermelden;

- indien geklaagd wordt door een persoon, behorende tot een van de in artikel 80, eerste lid, onder b en c, aangegeven categorieën dient het klaagschrift een duidelijke omschrijving van de verhouding tussen bedoelde persoon en de aangeklaagde te bevatten.

Voor wat betreft een toelichting op het nieuwe vierde lid van artikel 80 wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel S.

De schrapping van het vierde lid (oud), het vijfde lid (oud) en de tweede volzin van het zesde lid alsmede de wijziging van het zevende lid van artikel 80 houden, evenals de wijziging van de artikelen 81, eerste lid, en 82, eerste en tweede lid (onderdeel Y, onder 1), verband met het schrappen van de verplichting van de betrokken regionale inspecteur van de volksgezondheid om ten aanzien van in beginsel elke bij een regionaal tuchtcollege ingediende klacht advies uit te brengen aan het tuchtcollege. Verwezen wordt naar hoofdstuk 11, § 3, van de memorie van antwoord.

Onderdeel X

Deze wijzigingen houden verband met de in de toelichting bij onderdeel V bedoelde beschouwing in de memorie van antwoord omtrent artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

De wijziging van het eerste lid van artikel 81 houdt tevens verband met het schrappen van het verplichte advies door de inspecteur (zie de laatste alinea van de toelichting bij onderdeel W).

Onderdeel Y

Voor wat betreft de onder punt 1 opgenomen wijziging van artikel 82, eerste en tweede lid, wordt verwezen naar de laatste alinea van de toelichting op onderdeel W.

De wijziging van artikel 82, tweede lid, voor zover deze betrekking heeft op schrapping van de zinsnede die begint met «, met dien verstande» en eindigt met «tenzij deze arts, advocaat of procureur is» alsmede de wijziging betreffende schrapping van het tweede lid van artikel 87 houden in dat de mogelijkheid om ten aanzien van de particuliere klager het recht op kennisneming van de processtukken onderscheidenlijk de eindbeslissing van het tuchtcollege te beperken, komt te vervallen. Voor de motivering van de hierbedoelde wijzigingen wordt verwezen naar hoofdstuk 11, § 2, van de memorie van antwoord.

Onderdeel Z

De wijziging van artikel 83, derde lid, strekt er toe aan te sluiten bij de wijziging van de Advocatenwet (Stb. 1987, 592) ten aanzien van hetzelfde punt. Deze wijziging houdt verband met de recentelijk tot stand gekomen wijziging van de wetgeving, inhoudende een nieuwe regeling van het bewijsrecht in burgerlijke zaken (Stb. 1987, 590).

Onderdeel AA

Voor een toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar hetgeen is opgemerkt in de tweede alinea van de toelichting bij onderdeel Y.

Onderdeel BB

Het is mogelijk dat een beslissing ten aanzien van een klacht uit meerdere delen bestaat. Zo kan bijvoorbeeld een klacht gedeeltelijk worden afgewezen, terwijl ten aanzien van andere onderdelen van die klacht een maatregel wordt opgelegd. Ook kan de klager ten aanzien van bepaalde onderdelen van de klacht niet-ontvankelijk worden verklaard.

Door «indien» in artikel 88, eerste lid, onder a, te vervangen door «voor zover» wordt aangegeven dat, ingeval een klacht door een regionaal tuchtcollege gedeeltelijk is afgewezen dan wel de klager ten aanzien van bepaalde onderdelen van een klacht niet-ontvankelijk is verklaard, de klager wél beroep kan instellen, doch slechts tegen dat deel van de beslissing dat betrekking heeft op de afwijzing of de niet-ontvankelijkheid.

De wijziging van het zevende lid van artikel 88 strekt ertoe de ten aanzien van de procedure in eerste aanleg gestelde regeling, vervat in het zesde tot en met het negende lid van artikel 80, van overeenkomstige toepassing te doen zijn in hoger beroep. Er is immers geen reden om op de hier bedoelde punten – informatieverstrekking door de inspecteur aan de officier van justitie, recht op vertegenwoordiging en bijstand van de klager, intrekking van de klacht en het staken van de behandeling – voor het hoger beroep af te wijken van het bepaalde inzake de procedure bij de regionale tuchtcolleges. Voorgesteld wordt een en ander in het zevende lid van artikel 88 op te nemen; het achtste lid van het artikel kan dan vervallen.

Onderdeel CC

Deze wijzigingen houden verband met de in de toelichting bij onderdeel V bedoelde beschouwing in de memorie van antwoord omtrent artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Onderdeel DD

Nadere overweging heeft tot de conclusie geleid dat er geen reden is voor een van artikel 77, tweede lid, afwijkende regeling ter zake.

Onderdelen EE en FF

Voor wat betreft de wijziging van de artikelen 97, vierde, vijfde en achtste lid, en 98, vierde lid, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel V.

De wijzigingen in de artikelen 97, tiende lid, en 98, derde lid, strekken ertoe zoveel mogelijk aan te sluiten bij de overeenkomstige in de onderhavige nota van wijziging gewijzigde regelingen in de sfeer van het tuchtrecht ter zake van het beëindigen van de behandeling van de zaak in de daar bedoelde gevallen (artikel 80, achtste en negende lid).

Onderdeel GG

De wijziging van artikel 101, derde lid, strekt ertoe in dat artikel de relatie met de in artikel 102 vervatte geheimhoudingsbepaling, geldende voor alle beroepsbeoefenaren op het gebied van de individuele gezondheidszorg, aan te geven. Zij betekent dat de beroepsbeoefenaar wiens medewerking wordt gevraagd door een toezichtambtenaar, aan het verzoek tot medewerking niet hoeft te voldoen voor zover het beroepsgeheim in het geding is. Overigens wijzen wij er in het algemeen op – verwezen wordt naar punt 9 van het algemeen deel van de toelichting bij het voorontwerp van Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst en naar

onderdeel B, 1, onder c, van de leidraad klachtonderzoek Staatstoezicht, welke is gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant van 15 januari 1988 – dat de geheimhoudingsplicht van de hulpverlener met toestemming van de patiënt (voor zover het gaat om diens gegevens) kan worden opgeheven. Naar de huidige opvatting is het hierbedoelde beroepsgeheim veeleer het geheim van de patiënt dan dat van de beroepsbeoefenaar.

Onderdeel HH

Met betrekking tot de wijziging van artikel 105, tweede lid, wordt verwezen naar ons antwoord op een opmerking van de leden van de P.v.d.A.-fractie bij artikel 8 van de memorie van antwoord.

Onderdeel II

De eerste wijziging van artikel 109, derde lid, betreft een aanpassing van dit artikelonderdeel aan de gewijzigde formulering van artikel 51. De andere wijziging strekt tot het ongedaan maken van een omissie.

Onderdeel JJ

In artikel 118 zijn enige wijzigingen van relatief ondergeschikte aard aangebracht, mede in samenhang met de wijziging van artikel 120. In de aanhef van het eerste lid van artikel 118 is de termijn waarbinnen de aanvraag om inschrijving in het register moet zijn ingediend, wil aanspraak kunnen worden gemaakt op de in dit artikel geregelde faciliteiten van overgangsrecht, verruimd tot zes maanden. Voorts is aangegeven dat slechts die personen in aanmerking komen voor bedoelde faciliteiten, die hebben gehandeld overeenkomstig de bij en krachtens artikel 6 gestelde regels met betrekking tot de aanvraag om inschrijving in het register. Het nieuwe tweede lid voegt aan het vorenstaande nog toe dat, ondanks de omstandigheid dat de aanvraag niet op tijd is ingediend, zulks in de in dit lid aangegeven gevallen leidt tot het ten aanzien van bedoelde aanvraag buiten toepassing laten van de in het eerste lid, onder a en b, genoemde verboden. Dit artikellid is ontleend aan hetgeen in artikel 120, derde lid, ten aanzien van de daar bedoelde beroepen was opgenomen. Het verdient evenwel aanbeveling deze bepaling algemeen te doen gelden. Om die reden is zij opgenomen in artikel 118. De wijziging van het nieuwe derde lid strekt ertoe de bepaling duidelijker te stellen.

Onderdeel KK

De wijziging van artikel 120 strekt ertoe duidelijker aan te geven dat de in dit artikel geregelde toetsing van de vakbekwaamheid van beoefenaren van beroepen waarvoor tot dusver geen wettelijke regelen zijn gesteld, plaatsvindt in het kader van de in artikel 118, eerste lid, bedoelde procedure met betrekking tot de aanvraag om inschrijving in het desbetreffende register. Ervan uitgaande dat bedoelde beroepsbeoefenaren niet voldoen aan de voor inschrijving in het desbetreffende register bij of krachtens hoofdstuk III gestelde opleidingseisen dient door de overheid te worden getoetst of hun reeds verworven vakbekwaamheid (nagenoeg) gelijkwaardig is aan die van degenen die wel aan vorenbedoelde eisen voldoen. Dit laatste criterium van gelijkwaardigheid is in het eerste lid van artikel 120 opgenomen aangezien dit beter aangeeft waar het bij de hierbedoelde toetsing om gaat (in het oude eerste lid was er slechts sprake van het «voldoende waarborg bieden dat hun taak niet tot schade van de individuele gezondheidszorg strekt»). Het oude derde lid is vervallen; het desbetreffende onderwerp wordt geregeld in artikel 118, tweede lid, (nieuw). De onderwerpen van het oude vierde en vijfde lid van artikel 120 worden nu geregeld in het eerste onderscheidenlijk derde lid van artikel 118.

Onderdeel LL

De wijziging, onder 1, houdt verband met de gewijzigde formulering van artikel 51.

De wijziging, onder 2, strekt tot het herstellen van een omissie.

Onderdeel MM

Artikel 130 van het wetsvoorstel, dat de wijziging van de Wet op de tandheelkundige inrichtingen (Stb. 1955, 165) regelt, kan niet in stand blijven nu de Wet tandheelkundige inrichtingen 1986 (Stb. 365) die wet vervangt. Ook de wet van 1986 behoeft, in verband met hetgeen in het wetsvoorstel is geregeld, wijziging. Artikel 141b van het wetsvoorstel voorziet daarin.

Blijkens de toelichting op artikel 1 van de nieuwe wet omvat tandheelkundige hulp, zoals deze wordt verschaft in tandheelkundige inrichtingen, alle handelingen die zijn voorbehouden aan degenen die bevoegd zijn tot uitoefening van tandheelkunst. In het huidige wettelijke stelsel zijn, voor zover thans van belang, daartoe met name bevoegd de tandartsen en de artsen.

Ingevolge het wetsvoorstel zal het, behoudens voor zover het gaat om voorbehouden handelingen in de zin van het wetsvoorstel, een ieder vrijstaan tandheelkundige hulp te verschaffen. De consequentie van die gedachte dient ook te worden getrokken voor de nieuwe wet. Dat houdt in dat er een beperking wordt aangebracht in die zin dat die wet slechts betrekking heeft op inrichtingen waarin tandheelkundige hulp wordt verschaft die bestaat uit het verrichten van voorbehouden handelingen in de zin van het wetsvoorstel. Onderdeel A, eerste volzin, van artikel 141b voorziet in de daartoe strekkende wijziging van de nieuwe wet.

Ook de overige in artikel 141b van het wetsvoorstel opgenomen wijzigingen van de nieuwe wet hebben betrekking op bepalingen die herinneren aan het oude stelsel van beroepsbescherming. Daar waar in die wet zinsneden als «personen, bevoegd tot uitoefening van tandheelkunst» voorkomen, zijn deze vervangen door: tandarts en arts. Daarmee worden bedoeld degenen die staan ingeschreven in het desbetreffende, overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van het wetsvoorstel ingestelde register.

Onderdeel NN

Door de wijziging van artikel 131, onderdeel A, onder 3, wordt onder meer vastgelegd dat in de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg tevens zitting hebben vertegenwoordigers van organisaties van beoefenaren van een beroep waarvoor krachtens artikel 51 regels zijn gesteld (onderdeel c). Wij verwijzen in dit verband naar ons antwoord op een vraag ter zake van de leden van de fractie van het C.D.A. in hoofdstuk 4 van de memorie van antwoord.

Voorts wordt met de wijziging bewerkstelligd dat in de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg ook een plaats wordt ingeruimd voor organisaties die het patiëntenbelang behartigen (onderdeel e). In dit kader zij verwezen naar ons antwoord in hoofdstuk 9 van de memorie van antwoord op vragen ter zake van de leden van de fracties van de P.v.d.A. en de P.P.R. Voor wat onderdeel e betreft merken wij op dat aangesloten is bij de formulering in artikel 5, eerste lid, onder b, van de Gezondheidswet.

Onderdeel SS

Door de Intrekkingswet BB (Stb. 1986, 312) wordt onder meer artikel 7a van de Wet op de noodwachten ingetrokken. De in artikel 143 van het

onderhavige wetsvoorstel opgenomen wijziging van artikel 7a van de Wet op de noodwachten kan daarom vervallen, zodat in artikel 143 alleen nog artikel 15, derde lid, van laatstgenoemde wet hoeft te worden gewijzigd.

Onderdeel WW

Hoewel er in de fiscale literatuur wel van wordt uitgegaan dat ook tandartsen zouden zijn begrepen in de term «geneeskundigen», wordt voorgesteld om in artikel 53, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de term «geneeskundige» te vervangen door «artsen». Deze vervanging is in overeenstemming met de lijn die wordt gevolgd ten aanzien van de andere in het onderhavige wetsvoorstel te wijzigen wetten waarin de term «geneeskundigen» eveneens wordt vervangen door «artsen». Zij is voorts in overeenstemming met het resultaat van de afweging die ten grondslag ligt aan opnemings van beroepsgroepen in het tweede lid van artikel 53, te weten tussen, enerzijds, het belang voor een belastingplichtige van de beroepsbeoefenaar als vertrouwenspersoon en, anderzijds, het belang van de schatkist om waar nodig de beschikking te kunnen krijgen over voor de belastingheffing van derden relevante gegevens.

Onderdeel XX

Ingevolge artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) zijn tot nog toe van omzetbelasting vrijgesteld de diensten door artsen, psychologen, logopedisten, verpleeg- en verloskundigen, de diensten door beoefenaren van een paramedisch beroep waarvoor regels zijn gesteld op grond van de Wet op de paramedische beroepen (Stb. 1963, 113), de leveringen en diensten door tandartsen en tandtechnici alsmede het vervoer van zieken of gewonden met ambulance-automobielen. De in artikel 158 van het onderhavige voorstel voorziene intrekking van de Wet op de paramedische beroepen noopt tot aanpassing van de vrijstellingsbepaling.

De herziene redactie van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de omzetbelasting 1968 bewerkstelligt dat voor de vrijstelling van (para)medische diensten wordt aangesloten bij de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg. Hierdoor wordt bereikt dat de thans vrijgestelde diensten door paramedici vrijgesteld blijven. Tevens heeft dit tot gevolg dat de tot nog toe in de vrijstellingsbepaling opgenomen opsomming van diensten door overige beroepsbeoefenaren grotendeels kan verdwijnen, omdat ook voor de desbetreffende beroepen bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg regels zullen worden gesteld. Het gaat hier om de beroepen van arts, tandarts, logopedist, verpleegkundige en verloskundige.

De verwijzing naar laatstgenoemde wet betekent tevens een uitbreiding van het werkingsgebied van de vrijstelling. Zo zullen in het vervolg ook zijn vrijgesteld de diensten door psychotherapeuten en klinisch chemici. Materieel zal deze uitbreiding overigens niet van grote betekenis zijn, hetzij omdat de beoefenaren van de beroepsgroep zelden optreden als zelfstandige ondernemer, hetzij omdat het een beroepsgroep van relatief beperkte omvang betreft.

Daar enkele categorieën van prestaties die zijn vrijgesteld ingevolge de tot dusverre geldende bepaling van genoemd artikel 11, eerste lid, onderdeel g, buiten het kader van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg vallen, worden zij apart in de herziene redactie van dat artikel vermeld. Het gaat hier om de diensten door psychologen, de diensten door tandtechnici en het vervoer van zieken of gewonden met ambulance-automobielen. Voorts worden, anders dan tot dusverre, de

leveringen van tandprothesen als aparte categorie van prestaties in de vrijstellingsbepaling opgenomen.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes